

driftsmæssige betingelser, der på visse punkter er lempeligere med hensyn til indretningskravene, men ikke med hensyn til hygiejnekravene.

Vi har i Danmark vedtaget, at Veterinærdirektoratet, som den myndighed der skal sikre opfyldelsen af kravene til hjemmemarkedsvirksomhederne, skal gennemgå de enkelte små virksomheder. Disse har derefter skullet udarbejde en arbejdsplan med henblik på at foretage de nødvendige tilpasninger.

Ved den seneste ændring af direktivet (foråret 1995) blev de endelige tidsfrister for gennemførelse af kravene fastlagt. Fristen for større virksomheder, der er ved at blive fuldt EU-autoriseret (overgangsvirksomhederne), er fastsat til 31. december 1995 med mulighed for en konkret fristforlængelse. Jeg har derudover bedt Veterinærdirektoratet om at give de enkelte små slagtehus, der rettidigt har påbegyndt arbejdet ifølge en af Veterinærdirektoratet godkendt plan, en fristforlængelse, hvor det skønnes veterinærfagligt forsvarligt. Denne fristforlængelse skal fastlægges konkret ud fra forholdene på den enkelte virksomhed og herunder også omfanget af de nødvendige tilpasninger.

Dette er i overensstemmelse med, hvad jeg sagde ved samrådet i Landbrugs- og Fiskeriudvalget den 17. maj 1995, og med den forståelse, der er opnået med Danske Slagtermestres Landsforening. Jeg er i den forbindelse ganske klar over, at der i forbindelse med Veterinærdirektoratets gennemgang af de små virksomheder vil være virksomheder, der efter en konkret afvejning af forskellige forhold på virksomheden, f.eks. egen alder, omfang af og omkostninger ved eventuelle tilpasninger, økonomi og beliggenhed, finder, at en tilpasning til de nye regler vil være urentabel. Disse virksomheder vil i stedet vælge at ophøre driften.

Jeg skal understrege, at direktivet ikke giver mig mulighed for at dispensere fra reglerne i videre omfang, end det allerede er sket.

Jeg skal endelig bemærke, at jeg ikke er bekendt med, at andre EU-lande giver dispensationer ud over, hvad der er muligt ifølge direktivet.

Spm. nr. S 77

Til forskningsministeren (11/10 95) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren gribe ind og sikre, at trafikministeren ikke skaber sig et ministerstyret monopol på al trafikforskning her i landet?«

Begrundelse

Ethvert ministerium har en drøm om at have sin egen forskning, men dermed kan der gøres skade på forskningens frihed og kvalitet. Det må være en forskningsministers opgave at sikre, at forskningen lægges dér, hvor den indføres bedst, samt at ministerinteresser ikke præger forskningens resultater.

Svar (27/10 95)

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Jeg må afvise spørgerens antydning af, at trafikministeren skulle søge at skabe sig et ministerstyret monopol på dansk trafikforskning. Erhvervsudviklingsrådets Ressourceområdeanalyse nr. 7 »Transport/Kommunikation« fra december 1993 rummer en karakteristik af dansk transportforskning, som jeg må betragte trafikforskning som værende en del af eller synonym med. Dansk transportforskning beskrives som spredt ud på mange små enheder i private og offentlige forskningsmiljøer. En bedre koordinering af trafikforskningen og en mulighed for at prioritere særlige dele er mulig uden at skabe et ministerstyret monopol. Her vil jeg henvise til, at trafikministeren har ytret sig meget positivt over for at indgå i en fortsat indsats inden for strategisk miljøforskning og dermed i en tværministeriel satsning. Samtidig vil jeg pege på, at EU finansierer ca. 10 pct. af de anslåede årligt ca. 100 mio. kr. til dansk transportforskning. Begge de nævnte forhold synes jeg taler imod, at der skulle være ved at blive skabt et trafikministerielt monopol på trafikforskningen herhjemme.